

Ballagási szentmise a Havasboldogasszony templomban

„Ne féljete!” – Máté evangéliumának gondolatával szólította meg *Filó Kristófy* atya a 12. A és 12. B osztály diákjait az értük felajánlott szentmisén. Prédikációjában a keresztény ember igaz hitét, Isten szeretetét méltatta, és arra buzdította a végzős diákokat, hogy az élet sodrásában se feledkezzenek meg az alma materről, a barátaikról és a közösen eltöltött gimnáziumi évekről.

Török Csaba igazgató úr ünnepi beszédének kezdetén a zene érték közvetítő szerepére utalt. Hangsúlyozta, hogy a dalok az érzelmekre hatnak, egyszer nagy filozofikus igazságokat, érzelmi mélységeket közvetítenek, máskor pedig egyszerű, vidám életigenléssel ragadnak magukkal bennünket. De vannak köztük olyanok is, amelyek himnuszokká érnek, mert egy közösség identitásformálásának eszközeivé válnak, és az összetartozást hirdetik. Ilyen dal a *Nélküled*, a méltán híres sláger, amely többlettartalmat hordoz, egy nép keserédes vallomása az ezredfordulón. E dal kezdő sorait idézve szólította meg igazgató úr a végzős diákokat, s kiemelte, hogy a közösen eltöltött hosszú évek során az iskolába gyerekként belépő diákok felnőtté váltak, a sok-sok tanóra, ünnepi program, kirándulás, verseny és közös együttlét igaz barátságot teremtett tanár és diák között. „*Igazgató vált, hogy számíthatunk rád és számíthatunk ránk mostantól mindörökké*” – mondta. Arra buzdította a diákokat, hogy ne féljenek az élet kihívásaitól, megpróbáltatásaitól, mert a Prohászka-kában kaptak gyökereket és szárnyakat is, amelyek segítenek eligazodni az életükben, használják bátran azokat! Ünnepi beszédének végén köszönetet mondott a szülői háznak, hogy a Prohászka tantestülete részt vehetett ebben a nagyszerű nevelési folyamatban, és sok szép, értelmes, egészséges keresztény fiatal hagyhatja el az alma materünket. Kiemelte a Prohászka-család jelentőségét, amely egy szövetségen alapul, s ennek a szövetségnek a feladata ezeket a fiatalokat elvezetni Isten országába. Hangsúlyozta, hogy mindenkinek megvan ebben a szerepe, egymást kiegészítve mutatjuk az utat, és a cél érdekében összekapaszkodunk. Adjunk hálát az Úristennek, hogy ide tartozunk. Végezetül a dal utolsó sorait idézve rámutatott, hogy minden végzős diák en-

Az idei tanévben sok minden másképp alakult. A COVID-járvány okozta helyzet szűkre szabta a **Prohászka Ottokár Katolikus Gimnázium** végzős diákjainak búcsúztatását is. Mindezek ellenére 2021. április 30-án, pénteken délelőtt méltó keretek között került sor a 12. évfolyam ballagási szentmiséjére a Budakeszi Havasboldogasszony plébániatemplomban, amelyen csak néhány diák és tanár vett részt személyesen. A többi végzős diák, a kedves szülők, a tanárok és a barátok a Buda Környéki Televízió jóvoltából online követhették az eseményt.

nek a Prohászka-közösségnek a tagja, amely egész életen át elkíséri és erősíti őt.

Török Csaba igazgató úr búcsúbeszéde után a 11. évfolyam nevében *Fodor Emese* búcsúzott a végzős diákoktól. Beszédében elmondta, hogy az ünnep az állandóra, a rendre és a rendezettségre irányítja figyelmünket, akkor is, ha ez a tanév éppen ezek ellenkezőjéről, a szorongásainkról szólt, de reméli, hogy az elmúlt időszak nehézségei ellenére is elmosolyodnak majd végzőseink, ha visszagondolnak a Prohászka-kában eltöltött 8 évre: egy utolsó pillanatban kitalált farsangi előadásra, a közösen szervezett és izgatottan várt osztálykirándulásokra, az órák közötti szünetek forgatagára vagy az órákon elhangzott belső viccekre, amelyeket csak ők értenek. Hangsúlyozta, hogy a Prohászka falai között egész életen át tartó barátságok alakultak ki, s – bár igaz, hogy jövőre minden tanulót más irányba visz az élet – az a nyolc évnyi emlék mindig ott lesz közöttük láthatatlan kötelékként. Beszéde végén kiemelte, hogy a 12. évfolyam diákjai igazi jelek, példák az egész Prohászka-közösség számára; olyan tanulók, akik elképesztően kitartó, csodálatos osztályközösségeket alkottak, akik méltán büszkék lehetnek a sikereikre, a győzelmeikre, de a kudarcaikra, illetve tévedéseikre is, mert mindezek tették igazán értékes emberré őket. Végezetül sok sikert kívánt az elkövetkező napok érettségi vizsgájához és reményét fejezte ki abban, hogy Jézus Krisztus szeretete erőt ad végzőseinknek a mindennapok helytállásához, nemes küzdelmeihez.

A 11. évfolyam búcsúbeszédét követően *Goreczky Zsigmond*, 12. A osztályos tanuló vett búcsút a 12. évfolyam nevében. Beszédében köszönetet mondott az iskola valamennyi dolgozójának a lelkiismeretes munkáért: az osztályfőnököknek az osztályközösség formálásáért, a tanároknak a jó órákért, a közösségi programokért, a '48-as és '56-os ünnepi műsorokért, a pingpongozásért, a zongorázásért, a sport- és sítáborokért, a tanulmá-

nyi és sportversenyekért; Kristóf atyának az összes hétfő reggeli imáért, az iskolai szentmiséért; a gazdasági osztályon dolgozóknak a menza biztosításáért és végtelesen türelmükért; és köszönet illet mindenkit, aki azon dolgozott, hogy a 12. évfolyam diákjai egy tiszta és jól működő iskolában tölthessenek el nyolc évet. Beszédében külön kiemelte tanáraik küzdelmét, lelkiismeretes tanítását, kedvességét és segítőkészségét még ebben az embert próbáló időkből is. Köszönik, hogy megtanulták az itt kapott talentumokat nemcsak a fejükbe, hanem a lelkükbe is gyűjteni, és köszönik, hogy olyan szellemet kaptak a vitorlába, ami az útjuk végéig elkíséri majd őket. Emellett megfogalmazta, hogy mennyi mindent köszönhetnek a vírusnak is, amely megmutatta nekik, hogy mennyivel erősebbek annál, mint amit saját magukról hittek. Megláthatták, milyen hajszálnyira van az élet a haláltól, milyen nagy kincs az egészség és a közösség. Beszéde utolsó soraiban Zsigmond méltón búcsúzott a Prohászka Gimnáziumtól, amely nem csupán egy iskola, hanem a második otthona minden diáknak, a közösség és a lelkiesség háza. Egy olyan ház, ahol a falak nem azért vannak, hogy bent tartsanak, hanem azért, hogy megtartsák fejünk felett a tetőt. A Prohászka egy ilyen ház, ilyen otthon lehetett minden végzős diák számára, akik most búcsút vesznek, de itt hagyják, továbbadják az őket követőknek, hogy nevéssenek, játsszanak, növekedjenek benne legalább annyit, mint ők tették!

Az ünnepség záróakkordjaként Török Csaba igazgató úr átadta a kiemelkedő tanulmányi eredményt díjazó Prohászka-aranyérmet *Földi Anna Róza* 12. A osztályos tanulónak, majd az osztálytársak szavazatai alapján a két ezüstérmet *Szatmáry Csenge* 12. B és *Goreczky Zsigmond* 12. A osztályos tanulónak a közösségért végzett munkájukért.

Az ünnepség után a végzős diákok online osztályfőnöki órán vettek búcsút az iskolától, egymástól, az osztályfőnököktől, és bizakodva, tudással felvértezve állnak a rájuk váró kihívások elé. Imádkozzunk értük!

Nagy Edit

NÖVENDÉKEINK SIKERE A BUDAÖRSI IV. „NE FELEJTS” NÉPDALÉNEKLÉSI VERSENYEN

A Czövek Erna Alapfokú Művészeti Iskolából hét növendék vett részt 2021. március 19-én a budaörsi Leopold Mozart Zeneiskola szervezésében meghirdetett IV. „Ne felejts” Népdaléneklési Versenyen. A súlyosabbá váló járványügyi helyzet miatt a versenyt online formában tartották meg, mely új helyzetet jelentett az induló növendékek és felkészítő tanáraik részére is. Elmaradt a személyes kapcsolat a fellépő gyermek és a közönség között, mely sokszor motiválja is a versenyzőt. Jelen esetben a teljes népdalcsokrot kellett vágatlan videófelvétel formában elküldeni a rendező zeneiskola részére, melyet háromtagú zsűri értékelt. Hat korcsoportban, több mint hatvan induló versenyző közül, zeneiskolás növendékeink nagyon szép eredményeket értek el.

A Somogyiné Tassi Valéria tanárnő által felkészített növendékek eredményei (ők láthatók fotónkon):

II. korcsoport:

Sigmond Flóra Franciska – ezüst minősítés;

III. korcsoport:

Kalmár Noémi Etelka, Lovas Réka és Sigmond Zselyke Zsófia – arany minősítést és különdíj az autentikus előadásért;

Tölgyesi Anna Borbála – ezüst minősítés és szintén különdíj az autentikus előadásért.

IV. korcsoport:

Szabó Léda Boróka – ezüst minősítés.